

Hester den Ruijter interviewt *Karwan Fatah-Black*

Karwan en ik zijn blij dat we elkaar over de telefoon spreken, al dat Zoomen, Webexen en Skypen is vermoeiend, en gewoon even bellen fijn. Karwan vertelt dat de lockdown precies samenviel met de geboorte van zijn dochter Artemis op 14 maart. Geen kraamvisite, geen grootouders, het was vooral thuis met z'n allen. Sinds deze week gaan de oudste twee, Mozes en Ezra, om en om een dagje weg naar school en opvang, maar alsnog is het veel thuis zijn. Het heeft mooie kanten: de druk is wat van de ketel, er is geen reistijd en er zijn heldere keuzes voor de echt essentiële zaken, zoals een interview voor De Jonge Akademie.

Kolonie en moederland

Karwan vertelt over zijn boeiende jeugd, die hij in het buitenland, Amsterdam en Wageningen heeft doorgebracht. Zijn moeder werkte aan de universiteit in Wageningen, en zijn vader komt uit Irak. Hij heeft zelf ook een periode in Iraaks-Koerdistan gewoond en zijn interesse voor geschiedenis komt dan ook voort uit zijn eigen kleurrijke geschiedenis. Tijdens zijn middelbare schooltijd in Wageningen wilde Karwan geschiedenisdocent worden. Tijdens het lesgeven op middelbare scholen volgde hij de ResMA opleiding geschiedenis aan de UvA, waarna hij een promotieplek bemachtigde in Leiden.

Die promotie was onderdeel van een NWO Open Competitie-programma over Nederlandse Atlantische handel, over knooppunten ofwel handelssteden. Hij richtte zich voornamelijk op Paramaribo. Karwan vertelt over

het Nederlandse koloniale verleden en hoe dat een plek heeft in wat Nederland geworden is. De relatie tussen kolonie en moederland is boeiend, “we weten veel van de handelskant, maar veel minder over de sociaal-culturele consequenties hiervan”.

Klein visje

Nu tijdens de crisis zijn de werkdagen van Karwan gereduceerd tot het strikt noodzakelijke. Maar de timing kon slechter: zijn veni was net afgerond, zijn publieksboek is net in tweede druk, dus was er even ademruimte. Hij was in afwachting op zijn gesprek voor de vidi maar die is nu verplaatst naar september. Hij heeft - ondanks dat hij het zelf “strikt noodzakelijk” noemt - nogal een indrukwekkende lijst op stapel staan: het publiceren van working papers van Nederlandse slavernijonderzoekers, het organiseren van webinars én een nieuw publieksboek. Daarnaast nog een lezing bij de herdenking van het afschaffen van de slavernij, die ook nog wordt op tv uitgezonden, hoe bijzonder is dat. “Heb je een klein visje gevangen? Wow” Karwan loopt buiten met zijn kinderen die af en toe zijn aandacht vragen.

Dit soort lezingen geven weer nieuwe energie om een groter verhaal neer te zetten. Maar Karwan mist reizen in de trein, die veertig minuten tussen Amsterdam en Leiden waren ideaal om een podcast te luisteren of de krant te lezen, daar is nu weinig tijd voor. Hij wordt wel blij van de studenten, al ziet hij ze alleen nog maar online, en ook van buitenspelen met de kinderen. “Papa.....”

Karwan op de website van De Jonge Akademie

[Bekijk hier de video van Karwan](#)

[Bekijk hier de ledenpagina van Karwan](#)